

Arrest

nr. 319 761 van 9 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
In eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 25 september 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De eerste verzoekende partij verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1985.

De eerste verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 13 februari 2023. Op 14 februari 2023 dient de eerste verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 26 april 2023 wordt de eerste verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 30 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Shajkofc (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. In 2000/2001 verhuisde u met uw familie naar Lipljan, waar u in een leegstaand huis trok in een Roma wijk. Omdat de Roma-gemeenschap u als etnische Albanees niet in hun wijk wou, werd u tijdens het voetballen uitgescholden door [F. B.], een Rom uit de buurt, en kwam het tot een handgemeen. In 2003 kwam u hem toevallig tegen op straat waarop hij u probeerde aan te vallen. U verdedigde zich. Nadien stapte [F.] naar de politie. U werd opgepakt en verhoord. De politie stelde zich verbaal agressief op ten aanzien van u. In de daaropvolgende rechtszaak werd u veroordeeld tot het betalen van een boete. [F.] kreeg geen straf doordat hij connecties heeft met een Kosovaarse volksvertegenwoordiger, [E. A.], die zijn invloed liet gelden in de zaak. In 2007 verliet u Lipljan en keerde u terug naar Shajkofc. In 2009 trok u naar Zwitserland waar u tevergeefs verzocht om internationale bescherming. In 2015 keerde u terug naar Kosovo en trouwde u met [F. A.] (O.V. xxx), een Noord-Macedonische afkomstig uit Kumanovo, Noord-Macedonië. U ging met haar samenwonen in Shajkofc. Samen kregen jullie drie zonen. In 2016 kwam u [F.] opnieuw toevallig tegen en probeerde hij u andermaal aan te vallen met een mes. U kon echter ontkomen. Sindsdien zocht u afgesloten werkplaatsen en kwam u niet veel buiten. Ongeveer anderhalf jaar geleden verhuisde u met uw gezin naar Fushë Kosovë. In februari 2023 was u onderweg in Fushë Kosovë toen u [F.] opnieuw tegen kwam. Ditmaal was hij gewapend met een revolver. Doordat er veel mensen op straat waren, kon hij dit wapen echter niet gebruiken en kon u wegluchten. Eenmaal thuis besloot u dat u niet langer in Kosovo kon blijven. Twee dagen later verliet u Kosovo en reisde u over land naar België waar u na ongeveer vijf dagen aankwam. Op 14 februari 2023 verzocht u om internationale bescherming. U vreest bij een terugkeer naar Kosovo dat het probleem met [F. B.] uw hele gezin in gevaar zal brengen. U zal geen beroep kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten omwille van de banden die [F.] heeft met de volksvertegenwoordiger [E. A.]. Op 30 maart 2023 reisden uw vrouw en kinderen naar uw schoonfamilie in Noord-Macedonië, waarna ze op 12 april 2023 naar België reisden en op 17 april 2023 om internationale bescherming verzochten.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, het Noord-Macedonisch paspoort van uw vrouw, de Kosovaarse verblijfskaart van uw vrouw, de Noord-Macedonische en Kosovaarse paspoorten van uw drie zonen, een kopie van gerechtelijke documenten uit 2003 waaruit blijkt dat u een boete diende te betalen, een kopie van uw Kosovaarse huwelijksakte en uw Noord-Macedonische huwelijksakte.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet moet opgemerkt worden dat waar u voor de DVZ en het CGVS te kennen geeft dat u met psychische problemen kampt en geheugenproblemen heeft (Vragenlijst BPN, DVZ en NPO p. 2, 3), u hier evenwel geen enkel begin van bewijs van voorlegt. Uit niets blijkt dat u niet op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze aan de asielprocedure kan deelnemen. Zoals bij elk persoonlijk onderhoud werd u de tijd gegeven te antwoorden op de vragen en werd u gewezen op de mogelijkheid om een pauze te vragen wanneer u daar nood aan had (NPO p. 3). U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud ook aan het goed te stellen (NPO p. 8). Uit het geheel aan uw verklaringen blijkt verder duidelijk dat u al uw asielmotieven op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken.

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van oordeel dat er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u hebben kunnen voldoen aan uw verplichtingen en dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 7 april 2023 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreesde bij een terugkeer naar Kosovo verdere problemen met [F. B.]. U bracht evenwel geen overtuigende elementen aan waaruit kan vastgesteld worden dat u voor de door u aangehaalde problemen met [F. B.] – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u driemaal een confrontatie had met [F. B.], en driemaal liet u na beroep te doen op de voor u beschikbare beschermingsmodaliteiten in Kosovo. Zo ging u in 2003

niet in beroep tegen het vonnis waarin u, volgens u onterecht, werd veroordeeld tot een boete van 100 euro. Als verklaring gaf u aan dat [F.] zijn dossier liet beïnvloeden door de volksvertegenwoordiger [E. A.]. Gevraagd of u bewijzen had van deze beïnvloeding moest u echter het antwoord schuldig blijven. Dat u [E. A.] had gezien bij het verlaten van het politiekantoor kan hierin immers niet volstaan (NPO p. 9). Verder maakte u zowel in 2016 als in 2023 geen melding bij de politie van de aanval die [F.] op u had gepoogd te plegen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Andermaal gaf u als verklaring dat u niet wou dat [F.] zijn connecties zou aanspreken en de zaken zou verdraaien, waardoor u opnieuw onterecht gestraft zou worden. U liet verder na bij een andere hogere instantie te melden dat [F.] beschikte over connecties waardoor u zich verhinderd voelde om klacht in te dienen. U wist niet waar u terecht kon en informeerde zich hier ook niet over. U zou immers doorgestuurd worden naar een advocaat en die zou bewijzen vragen alvorens de zaak aan te nemen, wat in alle redelijkheid een evidentie is (NPO p. 9-10). Gelet op onderstaande informatie betreffende de voor u beschikbare beschermingsmodaliteiten in Kosovo, zijn uw verklaringen echter onvoldoende om uw nalaten te verschonen. Uw algemene stelling dat u geen beroep kan doen op de politie omdat in de gevangenis ook moorden worden gepleegd, volstaat niet om te besluiten dat u een risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade, noch om te besluiten dat u geen beroep kan doen op uw autoriteiten in geval van problemen (NPO p. 10).

Zo blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een openbaar en eerlijk proces, het recht op een advocaat, het recht op getuigen en het recht om in beroep te gaan, zijn formeel verworven en worden gerespecteerd. Volledigheidshalve kan hier worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Kosovo aanwezig zijn via het zogenoemde Free Legal Aid Agency (FLAA). De informatie maakt verder duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse Politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. Dit wordt verder gestimuleerd doordat de KP het voorbije decennium tevens bijzonder proactief is geweest in het creëren en onderhouden van lokale samenwerkingsverbanden met alle verschillende gemeenschappen en minderheden (community policingstrategie). De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (Police Inspectorate Kosovo, PIK) en de Ombudsdienst (Ombudsperson Institution Kosovo, OIK). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. EULEX behoudt tevens een speciale politievertegenwoordiging in Kosovo met de bedoeling de rol van second security responder te blijven opnemen. Naast de KP en internationale politietroepen EULEX is KFOR (Kosovo Force) de derde binnenlandse veiligheidsdienst die bescherming biedt aan burgers en dit in de rol van third responder. Met de aanneming van een Rule of Law Strategy for 2021-2026 en een bijhorend actieplan werd een belangrijke stap gezet in de versterking van het gerecht. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo.

Hier kan aan toegevoegd worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat [E. A.] reeds in 2018 werd veroordeeld voor fraude. Waar u verwees naar een parlementaire stemming die gemanipuleerd werd door [E. A.], dient opgemerkt dat het Kosovaarse Grondwettelijk Hof deze stemming ongeldig verklaarde en opdroeg verkiezingen uit te schrijven. Aldus blijkt ook hieruit dat de Kosovaarse autoriteiten naar behoren werken in geval van fraude of corruptie en dat u op deze beschermingsmodaliteiten beroep kan doen, indien nodig.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te

beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit en familiesamenstelling wordt niet getwijfeld. De gerechtelijke documenten aangaande uw veroordeling tot een boete doen geen afbreuk aan voorgaande informatie betreffende de beschikbare beschermingsmechanismen in Kosovo.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De tweede verzoekende partij verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1987.

De tweede verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 14 april 2023. Op 17 april 2023 dient de tweede verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 7 augustus 2023 wordt de tweede verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal.

Op 30 augustus 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Kumanovo (Noord-Macedonië) en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. In 2015 begon u een relatie met [D. A.] (O.V. xxx), een etnische Albanees met de Kosovaarse nationaliteit, afkomstig uit Shajkofc, Kosovo. Dit was tegen de zin van uw familie, die [D.] bedreigden. Daarop trok u samen met uw man naar Zwitserland en verzocht er tevergeefs om internationale bescherming. U keerde terug naar Kosovo waar u in 2016 wettelijk huwde met [D.], waarna uw familie uw man op een afstandelijke manier behandelde. Samen met uw man kreeg u drie zonen. U woonde met uw man steeds in Kosovo, eerst in Shajkofc en het laatste anderhalf jaar in Fushë Kosovë. In februari 2023 kwam uw man thuis en vertelde hij dat hij net bedreigd was met een wapen door een Rom. Hij vertelde dat hij eigenlijk al jarenlang met deze man problemen kent. Hij kon niet langer in Kosovo blijven. Twee dagen later verliet uw man Kosovo en hij reisde naar België waar hij op 14 februari 2023 om internationale bescherming verzocht. Zelf bleef u nog in Kosovo tot 30 maart 2023, toen reisde u samen met uw kinderen naar uw familie in Noord-Macedonië. U keerde nog eenmaal terug naar Kosovo om spullen op te halen. Op 12 april 2023 verliet u Noord-Macedonië en reisde u naar België waar u op 16 april 2023 aankwam en de volgende dag om internationale bescherming verzocht. U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat het conflict waar uw man in verwickeld zit zich verplaatst naar Noord-Macedonië daar de afstand tussen beide landen zeer klein is, waardoor u en uw kinderen gevaar zouden lopen. Alleen met uw kinderen terugkeren naar Noord-Macedonië zou uw man nooit toelaten en de mensen zouden over u roddelen.

U bent in het bezit van uw Noord-Macedonisch paspoort, alsook de Noord-Macedonische en Kosovaarse paspoorten van uw drie kinderen. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u verder volgende documenten neer: uw Kosovaarse verblijfskaart, de identiteitskaart van uw man, een kopie van uw Kosovaarse huwelijksakte en uw Noord-Macedonische huwelijksakte en een kopie van gerechtelijke documenten uit 2003 waaruit blijkt dat uw man een boete diende te betalen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Wat betreft uw psychologische problemen, u stelde naar een psycholoog te gaan, last te hebben van stress en ademhalingsproblemen, en medicatie te nemen, dient vastgesteld te worden dat hieruit niet kan blijken dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige manier deel te nemen aan onderhavige procedure. U verklaarde immers zelf in staat te zijn aan het persoonlijk onderhoud deel te nemen. U werd verder gewezen op uw mogelijkheid om een pauze te vragen en aan te geven wanneer het niet meer zou gaan (NPO p. 2, 4). Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS dan ook van oordeel dat er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u hebben kunnen voldoen aan uw verplichtingen en dat uw verzoek om

internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vooreerst dat het conflict waar uw man in Kosovo mee geconfronteerd werd, zal overwaaien naar Noord-Macedonië, waardoor zowel u als uw drie kinderen gevaar zouden lopen.

U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van dergelijke problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Waar u stelde geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten daar u geen kennissen met een hoge positie heeft die uw dossier op een positieve manier zouden kunnen beïnvloeden (NPO p. 10-11), moet gewezen worden op informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De actuele implementering van een gerechtelijke hervormingsstrategie (Strategy on the Justice Reforms) met bijhorend actieplan zorgt in belangrijke mate voor deze vooruitgang. Zo werd in december 2019 een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder deze Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende

actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Wat betreft uw vrees dat de mensen over u zouden spreken wat slecht is voor uw imago, dient opgemerkt te worden dat dergelijke vrees onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming (NPO p. 8).

Waar u tot slot opwerpt dat uw echtgenoot het niet zou toelaten dat u alleen met de kinderen naar Noord-Macedonië zou terugkeren (NPO p. 10-11), moet evenwel vastgesteld worden dat uw echtgenoot voor u naar België kwam, waarop u vervolgens nog twee maanden met de kinderen achterbleef in Noord-Macedonië. Bovendien werd in het kader van het verzoek van uw echtgenoot eveneens een weigeringsbeslissing genomen daar uw man evenmin aannemelijk maakte geen of onvoldoende beroep te kunnen doen op de voor hem als Kosovaar beschikbare beschermingsmodaliteiten aangeboden door de aanwezige lokale en/of hogere Kosovaarse autoriteiten.

Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande vaststellingen. Aan uw identiteit en familiesamenstelling wordt niet getwijfeld. De gerechtelijke documenten van uw man zijn niet van invloed op de beoordeling van uw vluchtmotieven ten aanzien van uw land van herkomst, zijnde Noord-Macedonië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroepen de verzoekende partijen zich op een schending van 48/3 tot en met 48/7, 57/1 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van gezinseenheid.

2.2. De verzoekende partijen brengen naar voor dat ze vervolging vrezen door F.B. in verband met het etnische conflict dat al enkele jaren tussen hen woedt. Ze vrezen ook dat dit conflict hun hele gezin in gevaar zal brengen. Bij een terugkeer naar Noord-Macedonië vreest de tweede verzoekende partij dat het conflict tussen haar man en F.B. zich zal verplaatsen naar Noord-Macedonië daar de afstand tussen beide landen zeer klein is, waardoor zij en haar kinderen gevaar zouden lopen. Ze verwijst vervolgens naar de documenten die ze heeft neergelegd ter staving van haar beroep. Ze wil er aan herinneren dat hoewel de commissaris-generaal betwist dat ze werkelijk vrezen voor vervolging of het risico lopen op ernstige schade, een aantal elementen niet betwist zijn. Derhalve kunnen als vaststaand worden beschouwd in hoofdte van de verzoekende partijen: hun identiteit en nationaliteit, hun familieband, hun etniciteit, de verblijfplaatsen, hun conflict met F.B. en de veroordeling van de eerste verzoekende partij in 2003.

2.3. Ze stellen verder dat de commissaris-generaal van oordeel is dat de eerste verzoekende partij geen substantiële redenen heeft ingeroepen om Kosovo niet als veilig land te kunnen beschouwen. De commissaris-generaal is ook van mening dat wanneer de Kosovaarse politie van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, zij op afdoende wijze actie onderneemt. Ze stellen echter dat uit vele rapporten blijkt dat corruptie een endemisch probleem is in Kosovo. Vervolgens verwijzen ze naar en citeren ze uit verschillende rapporten om hun stelling te onderbouwen. Volgens hen kan op basis van deze informatie gesteld worden dat wanneer problemen bij de politie worden gemeld, er geen garantie is dat de autoriteiten actie zullen ondernemen, aangezien er sprake is van inmenging vanuit de politieke wereld. De geciteerde informatie bevestigen volgens hen ook de verklaringen van de eerste verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud. Hierna citeren de verzoekende partijen de verklaringen van de eerste verzoekende partij. Ze betogen dat de eerste verzoekende partij niet op bijstand van de Kosovaarse autoriteiten kunnen rekenen en integendeel was veroordeeld tot het betalen van een geldboete, hoewel ze onschuldig was. Zoals ze heeft uitgelegd, heeft F.B. veel banden met de vertegenwoordiger van het Kosovaarse parlement, E.A., die zijn connecties heeft gebruikt om de zaak te beïnvloeden. Zijn invloed en pogingen tot corruptie worden bevestigd door algemene informatie en de beslissing van de commissaris-generaal zelf, waarin wordt erkend dat E.A. al is veroordeeld voor fraude. Voorts stellen ze dat de Raad reeds aangegeven heeft dat het feit dat in het

verleden al om bijstand van de autoriteiten is verzocht, een relevant maar niet noodzakelijk element is om te beoordelen of er sprake is van bescherming. Ze citeren vervolgens dit arrest. Bijgevolg staat vast dat de eerste verzoekende partij, indien ze naar Kosovo zou terugkeren, niet van de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten zou kunnen genieten en derhalve geen nationale steun voor haar en haar familie beschikbaar is.

2.4. Volgens de verzoekende partijen is de commissaris-generaal van oordeel dat de tweede verzoekende partij geen substantiële redenen heeft ingeroepen om Noord-Macedonië niet als veilig land te kunnen beschouwen. Ze verwijzen vervolgens naar en citeren uit verschillende rapporten waarmee ze willen aantonen dat net als in Kosovo, corruptie wijdverbreid is in Noord-Macedonië.

2.5. De verzoekende partijen willen er verder op wijzen dat de commissaris-generaal het conflict tussen de eerste verzoekende partij en F.B. niet naar behoren heeft onderzocht en dat in de bestreden beslissing zelfs geen melding wordt gemaakt van dit conflict. Zoals ze echter heeft uitgelegd, ging het om een etnisch conflict, dat begon omdat de eerste verzoekende partij, een etnisch Albanees, in een Ashkali-Roma buurt ging wonen en door leden van deze gemeenschap werd bedreigd. Ze verwijzen vervolgens naar verschillende rapporten waarmee ze willen aantonen dat er in de gemeente Lipljan een grote Ashkali gemeenschap woont wat de verklaringen van de eerste verzoekende partij bevestigt. Ze menen dat het gebrek en hulp van de autoriteiten en de politie ook in dit artikel worden benadrukt, wat opnieuw de verklaringen van de verzoekende partijen over het gebrek aan bescherming in Kosovo bevestigt. Bijgevolg betogen de verzoekende partijen dat het conflict tussen de eerste verzoekende partij en F.B. worden geacht te zijn vastgesteld. Dit conflict ligt ten grondslag aan de vervolging van de eerste verzoekende partij in Kosovo. De verzoekende partijen stellen dat eerste verzoekende partij hier een volledige en gedetailleerde uitleg, met ondersteunende documenten heeft gegeven zodat de geloofwaardigheid van deze vervolging niet in twijfel kan worden getrokken. In toepassing van artikel 48/7 vormt deze vervolging een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, hetgeen de toekenning van de vluchtelingenstatus rechtvaardigt.

2.6. De commissaris-generaal heeft volgens de verzoekende partijen de situatie van hun kinderen niet naar behoren onderzocht en artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet geschonden door geen rekening te houden met het hoger belang van het kind. De eerste verzoekende partij heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaard dat ze vreesde dat haar kinderen repercussies zouden ondervinden in verband met haar conflict met F.B. en dat ze verplicht was stappen te ondernemen. De tweede verzoekende partij vermeldde ook de angst voor haar kinderen. Ze citeren vervolgens uit de notities van hun persoonlijke onderhoud. De commissaris-generaal is van mening dat de kinderen bescherming zouden kunnen krijgen van de Kosovaarse en Noord-Macedonische autoriteiten maar houdt geen rekening met het feit dat effectieve bescherming van hun kinderen totaal onmogelijk is. Ze moeten naar school kunnen gaan, gezondheidszorg krijgen,... en van hun kinderen kan niet verwacht worden dat ze ondergedoken leven. Gezien de hieronder beschreven connecties van F.B. en de in Kosovo en Noord-Macedonië aanwezige corruptie lijkt het onwaarschijnlijk dat ze de hulp van de autoriteiten zullen krijgen om hun kinderen te beschermen. Volgens de verzoekende partijen heeft de commissaris-generaal duidelijk geen rekening gehouden met de minderjarige kinderen van de verzoekende partijen en met hun bijzondere situatie, en de inachtneming daarvan moet leiden tot de vluchtelingenstatus. In dit opzicht moet ook rekening gehouden worden met het beginsel van gezinseenheid. De commissaris-generaal stelt immers de huwelijks- en familieband van de verzoekende partijen niet ter discussie. Aangezien de vrees van de tweede verzoekende partij verband houdt met die van haar echtgenoot, moet in geval van een positieve beslissing met betrekking tot haar echtgenoot ook haar de vluchtelingenstatus worden toegekend om de eenheid van het gezin te bewaren.

2.7. De verzoekende partijen vragen in hoofdorde hen te erkennen als vluchteling en in ondergeschikte orde hen de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.8. Doorheen haar verzoekschrift verwijzen de verzoekende partijen naar en geven zij de weblinks van onder meer de volgende rapporten:

- Bertelsmann Stiftung, "*BTI 2020 Country Report - Kosovo*", 2020;
- COI FOCUS : "*Kosovo Algemene Situatie*" van december 2022.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 17 juli 2024 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- COI Focus: "*Kosovo Algemene Situatie*" van 5 december 2023;
- COI Focus: "*Noord-Macedonië Algemene Situatie*" 5 december 2023.

3.2. Tijdens de terechtzitting van 18 juli 2024 dienen de verzoekende partijen een aanvullende nota in waarmee zij de volgende elementen ter kennis willen brengen:

- een medisch certificaat van de tweede verzoekende partij;
- attest van de psycholoog van de tweede verzoekende partij.

4. Beoordeling van het beroep

4.1. bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95- 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4.2. De bestreden beslissingen, waarbij verzoekers' verzoeken om internationale bescherming worden geweigerd en als kennelijk ongegrond worden beschouwd, steunen op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

4.3. De nood aan internationale bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. I.c. heeft de eerste verzoekende partij de Kosovaarse nationaliteit. Dit betekent dat de door haar aangehaalde vrees moet beoordeeld worden ten aanzien van Kosovo waarvan zij de nationaliteit bezit. De tweede verzoekende partij heeft de Noord-Macedonische nationaliteit waardoor de door haar aangehaalde vrees ten aanzien van Noord-Macedonië dient te worden beoordeeld.

- Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de eerste verzoekende partij in eigen naam en van de eerste en tweede verzoekende partij als wettelijke vertegenwoordigers van hun drie minderjarige kinderen ten aanzien van Kosovo

4.4. Bij het nemen van de bestreden beslissing ten aanzien van de eerste verzoekende partij werd door het koninklijk besluit van 7 april 2023 Kosovo aangewezen als een veilig land van herkomst. Ook het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 duidt Kosovo aan als een veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals *in casu* de eerste verzoekende partij uit Kosovo, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig zijn.

Het komt de verzoekende partijen toe om duidelijk aan te tonen dat, in hun specifieke situatie, hun land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Deze bewijslast rust op de verzoekende partijen.

In de bestreden beslissing wordt door de commissaris-generaal op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom de eerste verzoekende partij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat ze verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.4.1. De eerste verzoekende partij stelt in Kosovo problemen te hebben gehad met F.B. In het jaar 2000 of 2001 had ze met deze persoon een handgemeen. In 2003 kwam ze hem opnieuw tegen waarop F.B. haar probeerde aan te vallen waarop ze zich verdedigde. F.B. stapte hierop naar de politie waarop de eerste verzoekende partij werd opgepakt en verhoord. Ze verklaart tevens veroordeeld te zijn tot het betalen van een boete. F.B. kreeg volgens haar geen straf omdat deze connecties heeft met een Kosovaarse volksvertegenwoordiger E.A. die zijn invloed heeft laten gelden. In 2009 verliet ze Kosovo en ging naar Zwitserland waar ze internationale bescherming probeerde te bekomen. In 2015 keerde ze terug en trouwde ze met de tweede verzoekende partij. In 2016 kwam ze F.B. opnieuw tegen en probeerde deze haar aan te vallen met een mes maar de eerste verzoekende partij kon hieraan ontkomen. In februari 2023 kwam ze F.B. opnieuw tegen toen hij gewapend was met een revolver. Ze kon echter weer wegvlugten. Twee dagen later verliet ze Kosovo en kwam naar België. Ze vreest bij een terugkeer naar Kosovo dat het probleem met F.B.

haar hele gezin in gevaar zal brengen. Ze stelt geen beroep te kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten omwille van de banden die F.B. heeft met de volksvertegenwoordiger E.A.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de eerste verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de eerste bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partijen.

4.4.2. De eerste verzoekende partij legt verschillende documenten neer ter staving van haar beroep:

- (i) haar identiteitskaart;
- (ii) het Noord-Macedonisch paspoort van haar vrouw;
- (iii) de Kosovaarse verblijfskaart van haar vrouw;
- (iv) de Noord-Macedonische en Kosovaarse paspoorten van haar drie zonen;
- (v) een kopie van de gerechtelijke documenten uit 2003 waaruit blijkt dat ze een boete diende te betalen;
- (vi) een kopie van haar Kosovaarse huwelijksakte;
- (vii) haar Noord-Macedonische huwelijksakte;
- (viii) een medisch certificaat van de tweede verzoekende partij;
- (ix) een attest van de psycholoog van de tweede verzoekende partij.

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

Haar identiteitskaart kan enkel het bewijs leveren van haar identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze worden niet betwist door de commissaris-generaal.

Het Noord-Macedonische paspoort van de tweede verzoekende partij levert het bewijs van haar identiteit, nationaliteit en herkomst, hetgeen ook niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Haar verblijfskaart toont aan dat de tweede verzoekende partij in Kosovo mag verblijven en de Kosovaarse en Noord-Macedonische huwelijksakte tonen aan dat de eerste en tweede verzoekende partij daadwerkelijk getrouwd zijn.

De Noord-Macedonische en Kosovaarse paspoorten van haar drie zonen tonen de identiteit, nationaliteit en herkomst van deze zonen aan. Deze worden niet betwist door de commissaris-generaal.

De kopie van de gerechtelijke documenten geven aan dat de eerste verzoekende partij effectief is veroordeeld tot het betalen van een geldboete, hetgeen niet betwist wordt door de commissaris-generaal, maar kan niet aantonen dat de beschermingsautoriteiten in Kosovo niet naar behoren werken of dat de eerste verzoekende partij er geen beroep op kan doen indien ze hier nood aan zou hebben.

Het medische certificaat van de tweede verzoekende partij en het attest van haar psycholoog hebben betrekking op de tweede verzoekende partij en zullen dan ook onder punt 4.5.3. worden behandeld.

Hoewel de eerste verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet volstaan om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de eerste verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

4.4.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan in navolging van de commissaris-generaal worden besloten dat de eerste verzoekende partij en haar gezin geenszins aannemelijk maakt dat ze bij een terugkeer naar Kosovo, in het geval dat ze opnieuw problemen zou krijgen met F.B., geen beroep zouden kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten voor hulp en bescherming en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo sprake zou zijn van een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal motiveert in de eerste bestreden beslissing dan ook terecht dat de eerste verzoekende partij niet aantoont dat ze alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden heeft uitgeput om bescherming te krijgen in eigen land daar ze driemaal naliert om beroep te doen op de voor haar beschikbare beschermingsmodaliteiten in Kosovo. Zo ging de eerste verzoekende partij niet in beroep tegen haar, volgens haar, onterechte veroordeling naar aanleiding van het handgemeen met F.B. Waar ze haar gebrek aan beroep tegen deze veroordeling tracht te verschonen door te stellen dat het dossier beïnvloed werd door een Kosovaarse volksvertegenwoordiger kan dit volgens de commissaris-generaal niet overtuigen daar ze geen enkel bewijs voorlegt van deze beïnvloeding en haar bewering dat ze E.A. had gezien bij het verlaten

van het politiekantoor kan hierin volgens de commissaris-generaal niet volstaan. Haar stelling in het verzoekschrift dat het feit dat ze veroordeeld is, wil zeggen dat ze niet op de bescherming van de Kosovaarse overheid kan rekenen, kan dus geenszins worden gevolgd. Verder stelt de commissaris-generaal terecht vast dat ze geen melding heeft gemaakt bij de politie van de aanvallen van F.B. in 2016 en 2023. Indien de autoriteiten niet op de hoogte waren van deze aanvallen, konden ze hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. De commissaris-generaal stelt verder terecht vast dat ze naliel om bij hogere instanties te melden dat F.B. connecties had waardoor ze geen klacht kon indienen. Ze verklaart niet te weten waar ze terecht kon maar informeerde zich hier ook niet over. De commissaris-generaal stelt dat, gelet op de objectieve landeninformatie in het administratief dossier over de beschikbare beschermingsmodaliteiten in Kosovo, haar verklaringen over waarom ze geen bescherming heeft gezocht bij de nationale autoriteiten niet voldoende is om haar nalaten te verschonen.

In de eerste bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen waartoe de eerste verzoekende partij in gebreke blijft.

De eerste verzoekende partij verwijst in de eerste plaats naar verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat corruptie een 'endemisch' probleem is in Kosovo. De verschillende rapporten waarnaar de eerste verzoekende partij verwijst en waaruit ze citeert liggen echter in dezelfde lijn als de landeninformatie die door de commissaris-generaal wordt gebruikt en zijn toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat in Kosovo maatregelen worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn onder andere om de corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit deze informatie dat de autoriteiten van Kosovo wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen. Uit deze objectieve landeninformatie blijkt niet dat er sprake is van systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. Bovendien moet de bescherming die de nationale overheid biedt, *in casu* de overheid van Kosovo, daadwerkelijk zijn. Deze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Gelet op de toegevoegde landeninformatie die door beide partijen wordt toegevoegd aan het administratief dossier kan worden besloten dat de maatregelen die in Kosovo worden genomen niet perfect zijn maar ook niet louter hypothetisch. Er kan dan ook worden aangenomen dat in het geval van eventuele veiligheidsproblemen de Kosovaarse autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen kunnen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het staat aldus vast dat de eerste verzoekende partij op geen enkel moment een poging heeft ondernomen om een klacht in te dienen bij de Kosovaarse politie naar aanleiding van haar problemen met F.B. Ze dient dan ook aan te tonen dat ze voor de aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten en dat deze haar niet zouden kunnen of willen helpen. Ze blijft hier echter in gebreke. Ze maakt op generlei wijze aannemelijk dat ze in Kosovo geen beroep zou kunnen doen op de nationale beschermingsmogelijkheden die haar daar ter beschikking staan, laat staan dat ze alle realistische en redelijkerwijze van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen hulp en/of bescherming te verlenen.

Verder kan de eerste verzoekende partij ook niet worden gevolgd waar ze stelt dat de F.B. banden heeft met een vertegenwoordiger van het Kosovaarse parlement E.A. die zijn connecties heeft gebruikt om de zaak de beïnvloeden en dat deze invloed en pogingen tot corruptie worden bevestigd door de objectieve landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat E.A. veroordeeld is voor fraude. Ten eerste werd door de commissaris-generaal reeds vastgesteld dat de verzoekende partij niet aannemelijk kan maken dat F.B. effectief banden heeft met E.A., laat staan dat deze zijn invloed heeft uitgeoefend om het dispuut tussen de eerste verzoekende partij en F.B. te beïnvloeden. Ten tweede kan uit het feit dat uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat E.A. veroordeeld is voor fraude eerder blijken dat de Kosovaarse overheid wel degelijk stappen onderneemt tegen corruptie en fraude en de hierboven beschreven landeninformatie waaruit blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk bescherming aanbieden en maatregelen kunnen nemen om hun burgers te beschermen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen halen tevens in het verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal het conflict tussen de eerste verzoekende partij en F.B. niet naar behoren heeft onderzocht en er zelfs geen melding van heeft gemaakt in de bestreden beslissing. Ze stellen ook dat dit conflict zijn grondslag vindt in het feit dat de

eerste verzoekende partij etnisch Albanees is, terwijl F.B. tot de Ahkali-Roma minderheid behoort. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen naar voren brengen in hun verzoekschrift wordt in de bestreden beslissing wel degelijk melding gemaakt van het conflict tussen de eerste verzoekende partij en F.B. Daarbij werd de interetnische achtergrond van het conflict onderstreept. Dat dit conflict op een etnische achtergrond in ontstaan wijzigd niets aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat ze geen hulp hebben gezocht bij de lokale autoriteiten voor het oplossen van het geschil en dat ze niet aangetoond hebben dat de lokale autoriteiten hen niet zouden kunnen willen helpen. Bovendien blijkt uit de landeninformatie aanwezig in het administratief dossier dat de Kosovaarse autoriteiten de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging voor alle etnische groepen garanderen. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Tevens blijkt uit de in het administratief dossier aanwezige landeninformatie dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo (*police Inspectorate Kosovo, PIK*) en de ombudsdienst (*Ombudsperson Institution Kosovo, OIK*). Wangedrag van politieagenten wordt immer niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De verzoekende partij verwijst in het verzoekschrift naar de incidenten op etnische grond in Kosovo, maar deze volstaan echter niet om aan te tonen dat ze persoonlijk in haar land van herkomst geen afdoende bescherming zou kunnen genieten.

Tenslotte moet er aan worden herinnerd dat de continentale rechtstraditie geen precedentenwerking kent (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). De verwijzing van de verzoekende partij naar het arrest met nummer 71 313 is dan ook niet dienstig.

4.4.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de eerste verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de eerste verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

In achtgenomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, en dat aan de eerste verzoekende partij het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

4.4.5. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van de eerste verzoekende partij niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. De eerste verzoekende partij brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

4.4.6. Uit niets blijkt dat er op heden in Kosovo een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De eerste verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.4.7. Bijgevolg blijkt niet dat de eerste verzoekende partij redenen heeft opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst, Kosovo, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van de eerste verzoekende partij.

- Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de tweede verzoekende partij in eigen naam en van de eerste en tweede verzoekende partij als wettelijke vertegenwoordigers van hun drie minderjarige kinderen ten aanzien van Noord-Macedonië

4.5.1. Hierboven werd reeds uiteengezet dat de nood aan internationale bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren. De nood aan internationale bescherming in het kader van de eerste verzoekende partij werd beoordeeld ten aanzien van Kosovo aangezien deze de Kosovaarse nationaliteit heeft. Aangezien de tweede verzoekende partij de Noord-Macedonische nationaliteit heeft, moet haar nood aan bescherming beoordeeld worden ten aanzien van Noord-Macedonië.

Bij het nemen van de tweede bestreden beslissing ten aanzien van de tweede verzoekende partij werd door het koninklijk besluit van 7 april 2023 Noord-Macedonië aangewezen als een veilig land van herkomst. Ook het meest recente koninklijk besluit van 12 mei 2024 duidt Noord-Macedonië aan als een veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals *in casu* de verzoekende partij uit Noord-Macedonië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig zijn.

Het komt de tweede verzoekende partij toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Deze bewijslast rust op de tweede verzoekende partij.

In deze bestreden beslissing wordt door de commissaris-generaal op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom de tweede verzoekende partij niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat ze verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.5.2. De tweede verzoekende partij beroept zich op de dezelfde problemen als de eerste verzoekende partij. Ze vreest bij een terugkeer naar Noord-Macedonië dat het conflict waar haar man in verwickeld zit zich verplaatst naar Noord-Macedonië omdat de afstand tussen de landen zeer klein is. Ze kan niet alleen met haar kinderen terugkeren naar Noord-Macedonië omdat haar man dit nooit zou toelaten en de mensen over haar zouden roddelen.

Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de tweede verzoekende partij wordt verwezen naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partijen.

4.5.3. De tweede verzoekende partij legt dezelfde documenten als haar echtgenoot neer ter staving van haar beroep om internationale bescherming die in punt 4.4.2. werden besproken. Hierover wordt gezegd dat:

“4.4.2. De eerste verzoekende partij legt verschillende documenten neer ter staving van haar beroep:

- (i) haar identiteitskaart;*
- (ii) het Noord-Macedonisch paspoort van haar vrouw;*
- (iii) de Kosovaarse verblijfskaart van haar vrouw;*
- (iv) de Noord-Macedonische en Kosovaarse paspoorten van haar drie zonen;*
- (v) een kopie van de gerechtelijke documenten uit 2003 waaruit blijkt dat ze een boete diende te betalen;*
- (vi) een kopie van haar Kosovaarse huwelijksakte;*
- (vii) haar Noord-Macedonische huwelijksakte;*
- (viii) een medisch certificaat van de tweede verzoekende partij;*
- (ix) een attest van de psycholoog van de tweede verzoekende partij.*

Het behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die uitspraak doet met hervormingsbevoegdheid, om zich uit te spreken over de bewijswaarde van documenten, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)).

Haar identiteitskaart kan enkel het bewijs leveren van haar identiteit, nationaliteit en herkomst. Deze worden niet betwist door de commissaris-generaal.

Het Noord-Macedonische paspoort van de tweede verzoekende partij levert het bewijs van haar identiteit, nationaliteit en herkomst, hetgeen ook niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Haar verblijfskaart toont aan dat de tweede verzoekende partij in Kosovo mag verblijven en de Kosovaarse en Noord-Macedonische huwelijksakte tonen aan dat de eerste en tweede verzoekende partij daadwerkelijk getrouwd zijn.

De Noord-Macedonische en Kosovaarse paspoorten van haar drie zonen tonen de identiteit, nationaliteit en herkomst van deze zonen aan. Deze worden niet betwist door de commissaris-generaal.

De kopie van de gerechtelijke documenten geven aan dat de eerste verzoekende partij effectief is veroordeeld tot het betalen van een geldboete, hetgeen niet betwist wordt door de commissaris-generaal, maar kan niet aantonen dat de beschermingsautoriteiten in Kosovo niet naar behoren werken of dat de eerste verzoekende partij er geen beroep op kan doen indien ze hier nood aan zou hebben.”

Door middel van een aanvullende nota legt de tweede verzoekende partij een medisch document neer waaruit blijkt dat ze lijdt aan angstsymptomen die zich uiten in hartkloppingen, een gevoel van beklemming

van de borstkas en hevige hoofdpijn. Ze meent dat deze angstklachten in verband staan met haar angst om terug te keren naar Noord-Macedonië en met het feit dat het leven van haar kinderen in gevaar is. Hoewel uit deze documenten kan worden afgeleid dat de verzoekende partij inderdaad te maken heeft met een angstproblematiek en hierdoor medische klachten heeft, kunnen deze de problemen van haar man, haar ingeroepen vrees of het gebrek aan bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten niet aannemelijk maken. Een gegronde vrees voor vervolging bestaat uit twee elementen namelijk een objectieve vrees voor vervolging en een subjectieve vrees voor vervolging. Het eenvoudig hebben en aanhalen van een vrees (subjectieve vrees) is niet voldoende om te oordelen tot een reële vrees voor vervolging. Deze vrees moet ook geobjectiveerd kunnen worden door middel van geloofwaardige verklaringen, de nodige documentatie en ondersteund worden door objectieve landeninformatie. Zoals hieronder zal blijken slaagt de tweede verzoekende partij er niet in om de door haar ingeroepen vrees hard te maken en te objectiveren waardoor er sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Hoewel de tweede verzoekende partij zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, volstaan deze stukken wegens hun inhoud in deze stand van zaken op zich niet om haar vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de tweede verzoekende partij voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

4.5.4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier kan in navolging van de commissaris-generaal worden besloten dat de tweede verzoekende partij geenszins aannemelijk dat ze bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen beroep zou kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige lokale of hogere autoriteiten om bescherming te bekomen indien de problemen van haar man zouden overwaaien naar Noord-Macedonië. De commissaris-generaal stelt dus terecht in de bestreden beslissing dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat er in het geval van een eventuele terugkeer naar Noord-Macedonië sprake zou zijn van een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De tweede verzoekende partij verwijst in het verzoekschrift naar verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat corruptie wijdverbreid is in Noord-Macedonië en dat hierdoor de verzoekende partijen niet de nodige garanties hebben dat ze voldoende bescherming van de Noord-Macedonische autoriteiten zouden kunnen bekomen. De verschillende rapporten waarnaar de tweede verzoekende partij verwijst en uit citeert liggen echter in dezelfde lijn als de landeninformatie die door de commissaris-generaal wordt gebruikt en wordt toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn onder andere om de corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit deze informatie dat de autoriteiten van Noord-Macedonië wettelijk mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden garanderen. Uit deze objectieve landeninformatie blijkt niet dat er sprake is van systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. Bovendien moet de bescherming die de nationale overheid biedt, *in casu* de overheid van Noord-Macedonië, daadwerkelijk zijn. Deze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden. Gelet op de toegevoegde landeninformatie die door beide partijen worden toegevoegd aan het administratief dossier kan worden besloten dat de maatregelen die in Noord-Macedonië worden genomen niet perfect zijn maar ook niet louter hypothetisch. Er kan dan ook worden aangenomen dat in het geval van eventuele veiligheidsproblemen de Noord-Macedonische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen kunnen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede moet hieraan worden toegevoegd dat hierboven reeds werd vastgesteld dat de eerste verzoekende partij zich tot de Kosovaarse autoriteiten zou kunnen richten in het geval van problemen met F.B. omdat ze niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Kosovaarse autoriteiten niet in staat zouden zijn om de vereiste bescherming te verlenen aan de eerste verzoekende partij indien nodig.

De commissaris-generaal stelt verder in de bestreden beslissing:

“Wat betreft uw vrees dat de mensen over u zouden spreken wat slecht is voor uw imago, dient opgemerkt te worden dat dergelijke vrees onvoldoende zwaarwichtig is om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming (NPO p. 8).

Waar u tot slot opwerpt dat uw echtgenoot het niet zou toelaten dat u alleen met de kinderen naar Noord-Macedonië zou terugkeren (NPO p. 10-11), moet evenwel vastgesteld worden dat uw echtgenoot voor u naar België kwam, waarop u vervolgens nog twee maanden met de kinderen achterbleef in Noord-Macedonië. (...)"

De verzoekende partijen laten deze motivering volledig ongemoeid. Deze wordt dan ook overgenomen omdat deze pertinent en juist is en steun vindt in het administratief dossier.

4.5.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de tweede verzoekende partij in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de tweede verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonische aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

In achtgenomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, en dat aan de tweede verzoekende partij het voordeel van de twijfel moet worden gegeven.

4.5.6. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van de tweede verzoekende partij niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. De tweede verzoekende partij brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

4.5.7. Uit niets blijkt dat er op heden in Noord-Macedonië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De tweede verzoekende partij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.5.8. Bijgevolg blijkt niet dat de tweede verzoekende partij redenen heeft opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van de tweede verzoekende partij.

4.6. De verzoekende partijen betogen verder in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het hoger belang van hun minderjarige kinderen en dat dit in strijd is met artikel 57/1 van de Vreemdelingenwet. Er dient echter op gewezen dat de bepalingen aangaande het hoger belang van het kind hoe dan ook geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). De verzoekende partijen geven verder geen concrete indicaties van de wijze waarop de bestreden beslissingen geen rekening zouden hebben gehouden met het hoger belang van het kind. Ze beperken zich enkel tot het poneren van een vrees voor F.B. Bijgevolg kan niet worden ingezien op welke wijze de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de belangen van de minderjarige kinderen, laat staat hoe dit van invloed zou zijn geweest op de motieven van de bestreden beslissingen.

4.7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet omdat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat ze zich niet zouden kunnen beroepen op de bescherming van de autoriteiten in Kosovo en Noord-Macedonië waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast. De verwijzing van de verzoekende partijen is dan ook niet dienstig.

4.8. Wat betreft de ingeroepen schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen op geen enkele wijze toelichten waarom zij van oordeel zijn dat de hierboven vermelde artikelen worden geschonden. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die

rechtsregel of rechtsbeginsel wordt geschonden. Aangezien de verzoekende partijen dit volledig nalaten, is dit middel niet-ontvankelijk.

4.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens deze persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio's van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

5. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partijen substantiële redenen hebben opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst, zijnde in het geval van de eerste verzoekende partij Kosovo en in het geval van de tweede verzoekende partij Noord-Macedonië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als veilige landen van herkomst ten aanzien van de vraag of ze voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoeken om internationale bescherming.

6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
M. DENYS,	griffier
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS